

„ ARCHE” PIOTRA AMBROZIAKA W ŁDK

Pełne ekspresji obrazy Piotra Ambroziaka z uproszczonymi, zdeformowanymi, traktowanymi szkicowo postaciami, niosą ze sobą ten sam pierwiastek, który odnaleźć można w obiektach sztuki pełniących funkcje w kulcie religijnym lub magii. Odczucie energii pojawia się nie tylko przy obcowaniu z obrazami jego autorstwa, ale także tworzonymi przez niego obiektami. I chociaż niektóre z prac artysty mogą budzić skojarzenia z magicznymi przedmiotami związanymi z kultem ziemi, to jednak w tym przypadku mamy do czynienia ze sztuką – nie z przedmiotami kultu – a zatem wszelka moc dzieł, jeśli założymy, że taką posiadają, pochodzi od artysty. Co ciekawe, dzieła sztuki w tym przypadku niekoniecznie służą za narzędzie do wyrażenia tych sił, pozwalając im się wizualizować, ale stają się raczej rodzajem ramy, wyznaczonych granic, w których można wyrazić pierwotne siły przywoływane przez autora. Ten zaś z powodzeniem, skrupulatnie wypełnia udostępnione mu przez sztukę miejsce.

Ostre formy, śmiałe zestawienia kolorów, zdecydowany gest i deformacja, którymi operuje artysta w malarstwie, doskonale nadają się do przedstawienia życiowej energii. Podobnie jak niewielkie obiekty o organicznych kształtach i naturalnych, neutralnych kolorach, które kierują uwagę odbiorcy na moc skrywaną w siłach natury. W obu przypadkach Ambroziak potrafi wyrazić energię, ale, co ważne i cenne, unikając alegorii i personifikacji. W swoich pracach często zestawia ze sobą przeciwstawne siły: element aktywny z pasywnym, męski z żeńskim, gorący z zimnym, pogański z chrześcijańskim, jednak skontrastowane wartości w jego pracach tracą element przeciwstawienia i stają się komplementarne.

Obrazy Ambroziaka mają charakter uniwersalny, jednak przedstawione sytuacje artysta odnosi do współczesności. Swoje prace często uzupełnia tekstem, który z jednej strony wyjaśnia ich treść, z drugiej stanowi nierzadko dowcipny komentarz artysty na temat obserwowanej rzeczywistości. A obserwatorem Ambroziak jest uważnym i odważnym, a w jego wypowiedziach widoczna jest wrażliwość na najbardziej newralgiczne tematy.

W twórczości Ambroziaka pojawiają się odniesienia do różnych kultur, religii, postaci historycznych, zawsze jednak przedstawienia te są przefiltrowane przez współczesność i opatrzone aktualnym komentarzem. W ten sposób artysta podejmowane przez siebie zagadnienia czyni bardziej aktualnymi.

Karolina Jabłońska

„Moja sztuka to poszukiwanie źródeł mocy i określenie własnych demonów i symboli ukrytych w naszej podświadomości. Wędrując po ciemnej stronie lustra na styku kultur ekspresyjnie przeciwstawiam się własnemu *ja*” (Piotr Ambroziak)